

τε ἐμαυτὸν ἡλευθέρωσα Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον, ἐπονειδίστον γενομένης ἄν, εἴ τι καταμαλθακισθεὶς καὶ ἀποδειλῶν αἰσχύνης μετέσχον κακῆς.

Ἐλθὼν δέ — οὐ γὰρ δεῖ μηκύνειν — εῦρον στάσεως τὰ περὶ Διονύσιον ο μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος πέρι· ἥμυντον 5 μὲν οὖν καθ' ὅσον ἡδυνάμην, σμικρὰ δ' οἶστρος τ' ἦν, μηνὶ δὲ σχεδὸν ἵσως τετάρτῳ Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβούλευεν τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας ἐξέβαλεν ἀτίμως. οἱ δὴ Δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι ἐφοβούμεθα μή τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο ὡς συνναίτιον τῆς Δίωνος ἐπιβούλῆς· περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος τις ἐν Συρακούσαις, ὡς 10 D τεθνεώς εἴην ὑπὸ Διονυσίου ὡς πάντων τούτων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ αἰσθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος μὴ μεῖζον ἐκ τῶν φόβων γένοιτο τι, φιλοφρόνως πάντας ἀνελάμβανεν, καὶ δὴ καὶ τὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρρεῖν διεκελεύετο καὶ ἐδεῖτο πάντως μένειν· ἐγίγνετο γάρ οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καλὸν οὐδέν, τὸ δὲ 15 μένειν, διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ τῶν τυράννων δεήσεις ἵσμεν δτι μεμειγμέναι ἀνάγκαις εἰσίν· δ δὴ μηχανώμενος διεκώ- E λνέν μον τὸν ἔκπλονν, εἰς ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας ὅθεν οὐδὲν ἄν εἰς ἔτι με ναύκληρος μὴ δτι κωλύοντος ἐξήγαγε Διονυσίον, ἀλλ' οὐδὲν εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν ἐπέστελλεν, οὔτ' ἄν ἐμπορος 20 οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδὲν ἄν εἰς περιεῖδέν με μόνον ἐκπορευόμενον, δς οὐκ ἄν συλλαβὼν εὐθέως παρὰ Διονύσιον πάλιν 330 ἀπήγαγεν, ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἥδη ποτὲ τούραντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν, ὡς Πλάτωνα Διονύσιος θαυμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχεν δὴ πῶς; τὸ γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν. ἥσπαζετο μὲν αἰεὶ προϊόντος τοῦ χρόνου 25 μᾶλλον κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἥθους συνονσίαν, ἐαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ Δίωνα ἐβούλετό με καὶ φίλον ἥγεισθαι διαφερόντως μᾶλλον ἢ κεῖνον, καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονείκει πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἢ δ' ἄν οὔτως